

[Nina Andersen.]

gennemføre en adskillelse af radio og fjernsyn. Må jeg med hensyn til det sidste henholde mig til mine bemærkninger ved første behandling, nemlig at jeg ikke tror på en fuldkommen adskillelse mellem radio og fjernsyn, men nok på en adskillelse for visse områders vedkommende. Nu er det jo henstillet fra folketingsudvalget, at en sådan revision grundigt forberedes gennem et undersøgelsesarbejde i et udvalg, og det kan vi tilslutte os. Men det kan jo ikke nægtes, at netop dette giver det foreliggende lovforslag karakter af midlertidighed, og vi har derfor fundet det naturligt, at man begrænser sig til de meget få ændringer, som forslaget med de af ministeren stillede ændringsforslag er udtryk for.

Jeg kan så til sidst anbefale, at man stemmer for ændringsforslagene nr. 5, 6 og 7 og stemmer imod ændringsforslagene nr. 1, 2, 3 og 4.

Hartling: Først fremkom radiolovsudvalget i oktober 1958 med en betænkning, så forlød det, at undervisningsministeren ville fremsætte det deri indeholdte lovforslag, og derefter forstod man, at kæmperne på det radikale venstres møde i januar 1959, anført af det ærede medlem hr. Helge Larsen, gik til angreb både på ministeren og forslaget; men et par måneder senere fremsatte den højtærede undervisningsminister lovforslaget. Politiken kaldte det for „det umulige forslag“, men så tog folketingsudvalget fat. Man kan jo være helt stolt over at have siddet i dette udvalg, for det har gjort et godt arbejde, sagde Politiken i går, og det har frembragt et forslag, som det ærede medlem hr. Helge Larsen nu med glæde vil stemme for.

Hvad er det så for epokegørende ændringer, der er foretaget af udvalgets flertal, nemlig de 3 regeringspartiers medlemmer? Der er i virkeligheden kun én: den går ud på, at der ikke længere skal stå, at radiatorådet nedsætter et forretningsudvalg og et programudvalg, nej, det ændres genialt og afgørende til, at radiatorådet nedsætter de nødvendige udvalg. Det har været en så vigtig ting for det ærede medlem hr. Helge Larsen, at programudvalget ikke måtte lovfæstes; det har ligefrem været en mærkesag. Nu står det der heller ikke, det må man

indrømme. Men spørger man udvalgets formand, det ærede medlem hr. Per Hækkerup, eller lytter man til den ærede ordfører for socialdemokratiet, der nys havde ordet, hvilke de nødvendige udvalg er, så bliver svaret tydeligt nok: det er programudvalget og forretningsudvalget. Det er vældig fikst; så har man ikke lovfæstet programudvalget, men man har lovfæstet de nødvendige udvalg, nemlig programudvalget og forretningsudvalget m. fl. Efter denne vidunderlige ændring er forslaget ikke længere det umulige forslag, men nu har vi altså gjort et godt arbejde. Jeg synes, vi skal ønske hinanden til lykke.

Vi har forstået, at med hensyn til sammensætningen af disse nødvendige udvalg og deres instruks vil man bevare status quo blot med de ændringer, som radiatorådets ændrede sammensætning nu har gjort nødvendige. Det betyder formentlig, at der som hidtil skal være 8 konsulenter med i programudvalget. I lovforslaget var der ved første behandling også 8 konsulenter, og det var måske nok så betryggende, at der udtrykkeligt stod, at de skulle have indsigt i kulturlivets forskellige områder. Nu kan en minister udpege dem på eget eventyr, og hvis man nu var en mistroisk og ængstelig sjæl, kunne man frygte, at han derved ville forrykke balancen i programudvalget og på egen hånd indsætte meget ensartede folk. Men stoler man på ministres retfærdighedssans og gode vilje, kan det være omtrent lige meget, om det formuleres som i lovforslaget eller som i instruksens eller i forretningsordenen.

Disse konsulenter honorarer er nu også — det er det næste af undervisningsministeren stillede og af flertallet tiltrådte ændringsforslag — taget ud af loven, men græd ikke, for de findes i forretningsordenen. Det forekommer os, at den oprindelige tekst var nok så klar og tydelig, og derfor kan jeg ikke anbefale at stemme for dette ændringsforslag.

De ændringsforslag, som mindretallet har stillet, drejer sig dels om statsradiofoniens monopolstilling, det er ændringsforslagene nr. 1 og 2, dels om den måde, hvorpå radiatorådet bliver valgt, det er ændringsforslagene nr. 3 og 4. Monopolet ønsker vi afløst af en koncessionsbestemmelse. Denne ordning vil efter vor opfattelse være både